

ئاداب وره‌وشتى خويىندكار ومامۆستا

[kurdish – کوردى – کردى]

ئيمام ئەممەدى كوري عبد الرحمن كوري قودامەى
المقدسي

وه‌رگيئرانى: زاگرۇس ھەممەوه‌ندى
پىداچونه‌وه‌ى: پشتىوان سابير عەزىز

2012 - 1433

IslamHouse.com

﴿آداب العالم والمتعلم﴾

« باللغة الكردية »

أحمد بن عبد الرحمن بن قدامة المقدسي

ترجمة: زاكروس هموندي

مراجعة: بشتيوان صابر عزيز

2012 - 1433

IslamHouse.com

ئاداب و ره‌وشتی خوب‌نگار و مامّوستا

خوب‌نگار وزانستخواز ده‌بیت پاک‌کردن‌وهی ده‌روون _ النفس _
پیش ره‌وشتی خراب و به‌ده‌کان بخات و خوی دور بخاته‌وه لیبان
چونکه زانیاری عباده‌تی دله، پیوسته هه‌ممو ئه و په‌یوه‌ندیانه
بیریت که سه‌رقالی ده‌کات به‌دونیاوه، بیگومان کاتیک که بیرو هوش
په‌رش ویلاؤ بو توشی نکولی ده‌بی و ناتوانی راستیه‌کان به چاکی
وه‌ربگریت، پیشینه‌کان بیزی زانستیان داوه به‌سهر هه‌ممو شتیکدا،
بریایت کراوه له ئیمامی ئه‌حمه‌ده‌وه (ره‌حمه‌تی خوای لی بیت)
که هاو‌سه‌رگیری نه‌کردوه هه‌تا ته‌منی له چل سال تیپه‌بریوه،
که‌نیزه‌یهک به‌دیاری درا به ئه‌بویه‌کری کوری ئه‌نباری، کاتی که
چوه‌لای که‌وته بیری ده‌ره‌هینان و‌جه‌لکردنی مه‌سه‌له‌یهک _ مسألة
_ که‌ی له‌بیری چوه‌وه ، فه‌رمووی: بیهنه ده‌ره‌وه بولای ئه‌وانه کویله
ده‌کرن و‌ده‌یفرؤشن که‌نیزه‌که ووتی: ئایا من هیچ تاوانیکم هه‌یه؟

ووتنی: نه خیّر ، تنه‌نیا ئه‌وه نه‌بئ ده‌روونم سه‌رقالی تو بووه، وینه‌ی
تۆج باشیه‌کی هه‌یه که ریزگری زانستم لیبکات.

پیویسته له‌سهر خویندکاران که خۆی به‌ته‌واوی بدانه ده‌ستی
ماموستاکه‌ی وەک چۆن نه‌خۆش دكتور هه‌رجى پى بلنى ده‌یکات
وله قسه‌ی ده‌رناجیت، ده‌بئ خۆی زۆر به‌کەم بزانیت و به‌رده‌وام لە
خزمە‌تیدایت، ئیبینو عەباس (رەزای خوای لى بیت) رەشۇ
وولاخە‌کەی زەيدى کورى سابتى به‌دەسته‌وو بۇو (رەزای خوای لى
بیت) دەیوت: ئاوا فەرمانمان پېڭراوه لە گەل زانیاندا هەلس وکەوت
بکەین.

ھەركاتیك خویندکار خۆی بەزلى زانى لە‌وهى كەسود لە كەسىك
وھربىگرىت، ئەوه نەفامە و نەزانە، چونكە خاوهن باوهەزى كارزان وزىر لە
ھەر شوپىنەكدا حىكمەت وزىرى دەست كەوتۇ بىنى هەلى دەگرىت
ولاي خۆي دەپارىزىت، باواز لە بۇ چونى خۆي بىنى بۇراو بۇچونى

مامۆستاکەی، چونکە ھەلەی مامۆستا بەسود ترە بۇ خویندکار لە
ھەلەنەکردنى خۆى، عەلى (رەزاي خواى لى بىت) فەرمۇسى:
ھەقى زانا بەسەر خویندکارەوە دەبىت لە ھەمۇو كەسىك زىاتىرىزى
لى بىگىت، بە تايىهتى سلّاوى لى بکات وله بەردىمىدا دانىشىت،
لە لايدا بەدەست ھىما مەكە و بەچاوت چاو دامەگەرە وېرسىيارى
زۇرى لى مەكە، لە وەلامدانەوەدا ھاۋاكارى مەكە، ئەگەر خۆ گىرى
كەد لە وەلامدانەوە لە سەرى مەرقۇ، ئەگەر بىنگەي نەدائى مەرقۇ بۇ
لاى كاتىك كە ھەلسا دەست بە بۇشاڭەكەيەوە مەگەر،
نەيىنەكانى بىلەو مەكەرەوە، لە لاى ئەودا زەمىن كەس مەكە،
مەگەرى بەدواى ھەلەكانىدا با ھەلەش بکات، پۆزشەكانى قبول
بىكە، بىيى مەلى بىستىم لە فلان ئاواى دەھووت، وە مەلى فلان زانا
بەپىچەوانەتى تۆوه دەلىت، ستايىشى هىچ زانايەك مەكە لە لايدا،
ماندوو مەبە لە زۇر مانەوە لە لايدا، خۆت بەزىل مەزانە لە خزمەت
كەردىدا، كاتىك كە پىويستى بە شتىك ھەبوو لە بىش ھەمۇو

که سینکه وه به ده میه وه بچو، چونکه ئه و له جىنى دارخورما يه كه
چاوه روان ده كه يت كه شتىكى لى ده كه وىتە خواره وه بۆت، ده بى
ئه و كه سه ي كه خه رىكى فيريونى زانيارى ده ييت له سه ره تاوه
گوئى نه گرېت بۇ كىشەي زانيان چونكە سه رسامى ده كات و بىرو
ھۆشى پەرتۇ بـلـاو دـهـكـاتـهـوـهـ وـهـ دـهـبـىـتـ لـهـ ھـمـوـوـ شـتـىـكـ چـاكـهـ كـهـىـ
ھـلـبـىـرـىـتـ، بـيـگـومـانـ تـهـمـهـنـ مـؤـلـهـتـ نـادـاتـ بـۇـ فـيـرـيـوـونـىـ گـشتـ
زانسته كان، وه ده بى ئه مهو كاته كه تەرخان بكتات بۇ بەرىزلىنى
زانست، ئه و زانسته كەپەيەندى بە بىۋىزى دوايىھ وھ ھەيە، ئەوهە
دلنیا يەقىنت پىيى وھ ده ست ده هيئىت كە ئەبو بەكى صديق بە
ده ستى هيئنا (رەزاي خواي لى بى) كە پىغەمبەر خودا (صلى الله
عليه وسلم) شايەتى بۇ داوه و فەرمۇوېتى: " ما سبقكم أبو بكر
بكثرة صوم ولا صلاة، ولكن بشيء وقر في صدره " {أخرجه الترمذى
في النواذر من قول أبي بكر بن عبد الله المدنى، ئەلبانى لە
فەرمۇوەدە لوازەكاندا دايىناوه / ٩٦٢} واتە : ئەبو بەكى بە زۆرى نوڭىز

ورفژوو گرتن پیشى ئیوه نه کە و تووه، بەلکو بەوهى لە ناو سىنگىدا
جىنگىر بۇوه پیش ئیوه کە تووه .

مامۆستاش دىسان ئەركى خۆى ھەيە : لەوانە بەزەى وسۋەز بۇ
خوبىندكاران وسەيركىدنىان وەك مندالى خۆى وداواى پاداشت لە
خوبىندكار نەكەت وېھىواى سوپاس وستايىش نەبى، بەلکو ھەر
لەبەر رەزامەندى خوداى مەزن فير خوازان فيرى زانست بکات،
منەت نەكەت بەسەر خوبىندكاراندا، بەلکو چاكە كە بۇ ئەوان بىگىرىتە وە
كە دلەكانيان ئامادە كردووه بۇ نزىك بونەوە لە خوداى مەزن وزانىيارى
تىدا دەچىيەنىت، ئەوانە وەك كەسانىك وان كە زەويەك لە خەلك
وەردەگرن وئەيدەن بە كەسىك كە كىشتوكالى تىدا بکات، دەبىت
مامۆستا داواى پاداشت تەنھا لە خوداى مەزن بکات، زانىيانى
پىشىنە دىارييان لە خوبىندكاران وەرنە گرتۇوه، وەدەبى كەم
تەرخەمى لە ئامۆزگارى خوبىندكاران نەكەت وەھەتا بۇي دەكىيت بە
شىوھىيەكى جوان خوبىندكار سەرزەنلىت بکات ئەگەر كارىكى خراب

لیٰ رودا، نهک به شیوه‌ی کی توند وزیر سه‌رژه‌نشتی بکات، چونکه
ئه و سه‌رژه‌نشت کردنه به وجوره په‌روه‌رده وبه‌ریه‌ستی بیز و قهدر
ده‌شکینیت وله بینی ده‌بات، یه‌کیکی تر له‌وانه ده‌بی ماموستا
سه‌یری تیگه‌یشتن وئه‌ندازه‌ی ژیری خویندکار بکات شتیکی بو باس
نه‌کات که لیٰ تینه‌گات ئاوه‌زای وهری نه‌گرت، یروایت کراوه له
پیغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه وسلم) که فه‌رمویه‌تی : " أمرت أن
أخاطب الناس على قدر عقولهم " {بخارى له سه‌حیجه‌که‌یدا
هیناویه‌تی له کتاب العلم دا له بابی (من خص بالعلم قوماً دون قوم
حدیث رقم (۱۲۴)} واته : فه‌رمانم پیکراوه به وئه‌ندازه‌ی ژیری
خه‌لکی خویان له‌گه‌لیاندا بدوبم .

ئیمامی عه‌لیش (ره‌زای خوای لیٰ بیت) فه‌رمویه‌تی : قسه بو
خه‌لکی بکهن بهو جوره‌ی که لیٰ تیده‌گه‌ن، ئایا پیتانا خوش‌ه خودا
پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به درو بخربه‌وه، واته: ئه‌گه‌ر لیٰ تینه‌گه‌ن یروایان
پیناکه‌ن.

تئین ومه سعودیش (رہزادی خوای لئی بیت) لہم بارہیه وہ ووتیوہ تی
؛ تو نہ گھر قسہ بو کومہلیک لہ خہلکی بکھیت و لیتی تی نہ گھن
وئا وہ زایان وہری نہ گری بیگومان نہ وہ قسہ یہ دہ بیتھ بہلایہ ک بو
هندیکیان {بخاری مسلم ریوایہ تیان کردووہ} .

لهلى (رهزاي خواي لى بىت) فەرمۇوی: بىگومان لهۋىدا زانستىك
ھەئىه ئەگەر توشى بىويتايە ھەلەم دەگرت شافعىيش (رهزاي خواي
لى بىت) فەرمۇویەتى:

الأنظم منثروا لراغبة الغنم
الأشتر درا بين سارحة النعم

یه کنی تر له وانه: ده بی ماموستا کار به زانسته که هی خوی بکات،

قسه هی کرده و هی به درونه خاتمه وه، و هک خودای مه زن ئه فه رمویت:

{أَكَانُمُرُونَ الْأَنَاسَ إِلَيْهِ وَتَنَسَّوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتَلَوَّنَ الْكِتَابَ أَقَدَّ لَا تَعْقِلُونَ} {البقرة: ٤٤}

واته : ئایا ئیوه فه رمان به و خه لکه ده کهن چاکه بکهن، که چى

خوتانی لى هه للا ده وزیرن، هه ر خوشتان کتیبه که هی خودا

ده خوبننه وه؟ ده سا ئه وه چيتانه تیناگه ن؟ و ه عه لى (ره زای خوای

لى بیت) فه رمووی: دوو جوره پیاو پشتی شکاندوم : زانای ریبور

نه زانی خواناس .

خوای گه وره بمان پاریزیت له جه هل و نه زانین و له و که سانه مان

بگیزیت که فه رمان به خه لکی ده کهن به چاکه و خویشیان ئه نجامی

دده ن و به رگریش ده کهن له خراپه و لیبیشی دوور ده کنه وه .